

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőséghez A. Lendva Temp-lomtér, az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések pedig a kiadólaptulajdonoshoz Balkányi Ernő Fő utcára 19. küldendők.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Kéziratok nem adtnak vissza.

DÉLZALA

Társadalmi, közművelődési és közgazdasági hetilap.
Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: a Renter úgynökség és a Magyar Távir. Iroda, Eckstein B., Fischer A. D. és Goldberg W. A. hirdetői irodája. Bécsben: Mosse Rudolf hirdetői irodája.

A helybeli és járási hatóságok, az alsó-Lendvai községi és körjegyzői egyesület, az „Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénnytársaság” hivatalos közlönye.

A szeretet ünnepe.

A szeretetnek nem lehet magasabb és maradandóbb emlékjele a világon, mint ez a minden évben visszatérő szelíd ünnepnap, szent karácsony napja.

Duljon vihar bár, földrengtő vihar, pusztítson háború tüze s szálljon a nemzetekre bármily súlyos megpróbáltatás: az esztendőnek, ezt az egy napját arra szántuk, hogy letérüljék egymás könnyeit, hogy bekötözzék a talán saját kezünkkel ütött sebet s felolvadjon a minden idők legmelengetőbb érzésében: az örök szeretetben.

Van, van nyomor, kietlen pusztító . . . Van végtelen szenvedés, vannak csapások, melyek igaztalanul érnek ártatlanokat s vannak bűnösök, akik szennyes lelkükkel s fölemelt fővel legelől járnak a hiúság vásárján . . . De mi ez, ha lelkünkbe száll a szeretet melege!? Eltűnik minden keserű érzés szívünkbelől s legnagyobb ellenségünk felé is nyílt szívvel kiáltjuk oda a beküles, az engedzeles szavait!

Beküljünk ki! Örvendezzünk egymás örömeit s dicsérjük a mindenség nagy Alkotóját, a ki teremtet ilyen közérzésű napot is, a melyen mint az áhitat száll az emberek szívébe az apostoli jóság, az imádságos szeretet.

. . . A krónikás, ime megpendítette a

hymnusok hangját s ha meg nem állítanék az események, hát tovább dalolna a szeretetről.

Bizony szebb és könnyebb téma az, mint a hétköznapi napszámos munkája, a közelet, a társadalom, az anyagi érdekek örökös száraz malma.

De hát ezen az ünnepnapon feledni akarjuk a keserveket s látni szeretnők a világosabb, fölemelőbb képeket, melyek biztosan vezetnek bennünket a jobb jövőre s kibontakozás felé.

Ennek a magyar nemzetnek nincs is ám oka annyiszor a panaszra, mint a menyiszer az alkalmat keressük reá. Nézzünk csak körül a nemzet előtt. Nem e lázas munkától duzzadó új nemzeteket látunk, mely tesz, vesz, küzd és alkot, s nem látjuk-e, hogy a mit alkotunk, azon mindenen rajta van nemzeti jellegünk magyar lelkeseidünk, tudásunk és munkabírástunk pecsétje.

Csak pillantsunk vissza három év-féldél . . . Vagy ne is pillantsunk, mert kár az öregek hangulatát a mult szomorúságával is zavarni. Az öregek csodát láttak elvonulni maguk előtt s emberi gondolatukkal nem is képesek követni a haladásnak azt a rohamos elvonulását, melyet magyar földön egy emberöltő alatt megtapasztaltak.

Ez a rohamosság még a fiatal Magyar-

ország előtt is merésznek tűnik fel s az a nemzedék, mely most vette kezébe a munkát, az építést, az alkotást: erősen érzi, hogy még nem a tetőzelen dolgozik, hanem a falak szilárdításán; de azt is érzi, hogy ezek a falak már viharokkal dacolnak, s föld-rengéstől se nagyon mozdulnának meg, ez a bizonyosság a szilárd munkának jól eső tudata.

Magyarország, hála Istennek, meg van! Erőben, jólétben gyarapodva, tekintélyben oly magasra növe, a milyen félezer év óta, — nemzeti királyaink dicső ideje óta, — nem volt. Európa népei bennünk látják a világ bekéjét őrző nagy népszövetség támaszát — igenis, bennünk magyarokban, s nem az önmagával meghasonlott Ausztria egymással verekedő népeiben. Ezt halljuk évek óta hangsúlyoztatni a nagy nemzetek sajtóiban és hatalmas államfők ajkairól is.

Belső konszolidációnak nagy munkája is sokkal előre halladottabb stádiumban van, mint képzeljük; s bár itt elbizakodásra nincs ok, — azt egész őszintén konstatálhatjuk, hogy még egy hasonló békés időszak, mint a mit eddig élveztünk, — erőssé, hatalmasra fogja tenni a magyar nemzetet közgazdaságilag is. A várt föllendülés itt csak most fog bekövetkezni.

És azért még sines politikai béke a szeretet ünnepén sem. Ép most folyik a

TÁRGA.

Télen.

A „Délzala” eredeti tárgája.

Zuzmarás a lombtalan fa,
Hó ropog a talp alatt,
Jégvirágos minden ablak,
Kiűn esont minden talpatat.
Rózsás orral kérdik egymást
Kiket sorsuk összehoz:
Ugyan az a sok meleg hát
Mely vidéken táboroz?

Haj, barátom, én nagyon rég
Tünődöm már e felett,
Készen is van végtétűg
Nálam már a felelet.
Az a sok meleg mi fíti
Lenn a felvad Afrikát,
Itt csozlik kis parányra
S lanyha kis melegét ad.

Lenn a felvad Afrikában
A barátság nem divat,
Mért is lenne jó barátja
Bárkinek is, aki vad.
Mig itt forró barátságról
Szólnak, főként a regek,
Igy pazarlják, lám, minalunk
Klimánk forró melegét

Odalenn az embereknek
Köböl, jégből bő szívők,
Mig miénk mindnyegre lánogl,
S gyári módra füstölög,
Ah, e lánogló szívekkel
Mint megy karba a meleg?!

Fa, kőszén és kocsz hiába.

A sziv ura didereg!

Lelkesülés, részvét s sok más,
Mihézt kell meleg kebel,
Mind a prozai valótól
Vonják a meleget el.
És nővelnek rossz eserűl
Czifra jégvirágokat,
S pár rózsát mit az üvegűz
Kényseredve koreszt ad.

Szávay Gyula.

Karácsonyji történet.

Irtá: RÉVÉSZ LAJOS.

A sítivő téli szél végig vonul a nagy Duna jégkörezzel bevont partján; elemtárisai erővel hatol tovább a messzeségbe. Utjában meg-megrázza a parti gózsázplokot vékony ablaküvegeit, a halvány lögzérvénylő csok gyengén szűrődnek keresztül a sűrű ködön. A komor hangulat, amely egy világvarosnak induló hatalmas metropolisz éjjeli utcaképe ez, itt a Duna balparti mentén a pesti oldalán. Semmi jel, amely arra vallana, hogy

ez az elhagyott vidék a nyári hónapokban egy nyüzsgő embersokaság középpontja, a sétakörző, amelyet annak idején ép oly előszorettel keresnek fel az úde levegőre vágyó halandók, mint a minő borzalommal kerülük most ezt a kedvelt szánvát.

A siri esendben tisztán hallható a várbeli Mátyás templom erős áruútséje, amint az éjjeli egy órák jelzi. A hang létezéséről zombkivül még az a órák előtt őrszem tesz tanúságot, aki a Margit-hídfe előtt teszi meg kötelkességéről sétáját ebben a dermesztő hidegben. Nehékes léptei távolról sejtetik benne a rendőrt, mert ily egykor, kimért lépései valóban csak annak lehetnek, akak ezt a reglementumot írja elő. És a rendőrgyőzelméje kerülhetlenül intézkedik s nem ismer munkásüznetet még ezen a szent éjszakan sem. Pedig oly általános ez a munkásüznet mindenféle, amerre csak felvilágosodott keresztény lelkek énekel!

Milyen természetes is az, hogy a munkás leteszi a porlyót meg a többi hitű ember is a maga kenyérkereső szerszámjait, mikor ez a szent nap előestéje a karácsony-éj elterleki. És mégis, Bognár Mihály, a buzgó katolikus, az talajja természetesen, a mit ő most mivel: a szolgálatot. Pedig nem is oly különös ember ez a Bognár Mihály, a 76-48. számú székesfővárosi rendőr, mindössze csak levert és szomorú. Meleg teli sapkáját kissé a földre huza, aztán eltűnődik a pulkán. Azon a holdog éjszakan, amelyen ép ugy fűtüllet az a czaudr decemberi szél, mint most, de barátságos otthona kandallótűzével szászorja jobban melegített a családi szeretet lángja, meg a felidi-

törvényhozásán áldatlan vitaközlés legelőbb kérdéseink fölött. A kik ezt a vitát provokálják, jó hazafiai s önzetlenség vezeték őket most is, mint mindig, még is úgy rémlik, hogy a nemzet aggodva figyeli vállalkozásukat, mely végtelkéig menő harczot hirdet, a mikor a béke, a szeretet ünnepe derül a nemzetre . . .

... Bekülvünk ki! Örvendve, örvendezünk egymás örömeinek s dicsérvényei a mindenség nagy Alkotóját, a ki teremtett olyan napokat is, a melyen az emberek szívébe száll az apostoli jószág, az imádságos szeretet! . . .

A hivatás.

Senki sem születik önmagáért csupán, de senki sem születik oly magasztos, fenkölt hivatásra, mint a nő, ha kellően feljoga, áterzi és méltányolni tudja rendeltetését. Sajnos azonban, igen-igen sokan vannak éppen a nők között, kik félre ismerik, vagy kiesinylik a természet által részükre kijelölt kötelezettséget, melynek betöltése pedig, ha igaz érteke emelni és becsülni tudnak azt, oly nehez és oly pártatlan is a maga nemében, hogy minden más hivatást felülmúl a földön.

Mily értelmi nagyság, szívemesség, szellemi képesség, lelki finom-ág és mily lankadtalan türelem kell a valódi anyának! Bizony több, mint bármely diploma megszerzésére, s mégis mily kevesen helyeznek ambíziót, annak betöltésére. Pedig nem szabad kiesinyelve felismereni e hivatást s figyél, alaband hivatásra szállítani.

Ha aztán ez a hivatás csejtudatosan szigorú kötelezettséggel, szükséges szellemi tulajdonokkal, teljes szívvel és lélekkel van betöltve, — nem hogy egyenlő színvonalra emeli a nőt a férfival, de sőt állapotának fenségében felül is mulja. Azért a mi első sorban rendeltetésük: legyenek a nők hitvesek jó anyák, akik egy testileg, lelkileg ép, erős nemzedéket teremtenek, s különösen fontos ez a közepostalán, mely zöme és oszlopa a társadalomnak.

Hízen nemcsak a nőt, de a férfit is az anya neveli, természetesen, ha meg van a tehetsége hozzá, hogy befolyását jó irányban érvényesíteni tudja egész életén át. Tény, hogy különböző természetű, és jó, rossz hajlamokkal születik mindenki; de való az is, hogy a nevelés üdövs vagy káros hatása sokat megjavít vagy elront. Egy ügyes, gondos, lelkiismeretes kertész a gyöngye hátyas kivánása szerint fáig nevelheti.

Szilárd akarat, önfegyelm, lelki erő: e három kellék nélkülözhetetlen mindenkinek az életben, mindenhöl és mindenkör. Szegénység és munkásság a melegeződés magva s a melegeződé a boldogság alapja. Lemondani tudni ott, a

hol kell, — egyik életelv. Finom lélek, gyöngéd szív, tiszta jellem, mindket nemnél föfölettel, s ha az anya érti s erzi hivatásának horderejét, — ezeket fogja beolvasztani gyermekei lényébe.

Mily sok erkölcsi hivatásnyág, anyagi süldés változta meg ezáltal!

A nő a család szentelyi belvilága, az otthon nyugalma, s mily kárhozatos, ha hanyagul vagy rosszul safarádkodik e drága kincsével. Bizony, ha nem csak a férjhez menetel lesz czejoga a nőnek, hanem megértve, feljoga és meg is szeretve hivatását, azért lelkesül s annak el, nem lesz oly nagygyermü a férfiak tartozkodása a házasságtól. Nagy rész azonban, — tisztelet kivételével, csak el pillangómódjára, egyik napról a másikra, minden komoly czele, bevének és tudás nélkül. Azt hiszi, hogy ha van benne egy föföletes műveltség, tud öltözökdi, lakomat rendezni, társaságnak szerezni, — hát mindent nyujt, amit tölbe várni lehet. Nem anyja a gyermekeknek a szó igaz, magasztos értelemben, csak kényszerült szülője; nem segítségse, társa ferjének, hanem jütvek vagy eközr.

Azért, hát végtelen nagy s messze ható ereje van az igazi anyának.

Azért nem épen diplomás kisaszonyokat, hanem első sorban s mindenké felélt igazi nőket hól híveseket, jó anyákat kell nevelni. Azért késüljenek a nők tökéletesen arra, az egyetlen igazi pályára s hagyják el a küzdőtér, hol meg a férfiaknak is nagyon nehéz boldogulni, oly nagy a konkurrenzia minden téren, de vajmi keves a hivatásos anya és feleség, kik egy nevelétek leányait, hogy ne idegenkedjenek rendeltetésüktől, ne tekintsek tehernek az anyaságot, hanem büszké legyenek hivatásukra; s neveljenek oly férfiak, hogy azok ne legyenek elétek tavaszdi bontolt idegzetiek, romlott szívű emberek, hanem nemes törekvésü, komoly jellemü ifjak.

Az év gazdasága.

A jó gazda, amikor befejezte munkájának egy-egy sorozatát, visszatérint, hogy meglássa, mit miként végzett. Ez a visszatérintés adja meg az alkalmat arra, hogy hól képet adjunk az ország vagyoni gyarapodásáról. Sajnos, a befejezéshez közeledő 1898. évről szalva, csak szomorú eredményről számolhatunk be. A gazdaság minden ágában keserü családsm ébredtünk, egyik rossz esztendő követte a másikat. Rosszul indult minden: mezögazdaság, ipar, kereskedelem. Azok a csapások, melyek bennünket az 1897. év folyamán értek, mellők arra, hogy a jelen évben is megemlékezzünk róluk, mert hiszen azok hatása átnyulik s folyó évre is. Mezögazdaságunk az előbbi években válságosabb helyzetben nem volt, mint most. Rendezetlen gazdasági viszonyaink, melyeket az előző évek minimumra leszoitott gabona ára igen érkevényt télt, a régóta tapasztalt rossz időjárás folytán beállott silány terméseny-

nyiség a végtelkéig ele-igazott. Lényeges apadást látunk termésnyeiink értékesítésében. Gabonakivitelünk értéke egy év alatt 50-ról 36 millióra esett le, a behozatal ellenben mintegy 5 millióval emelkedett. Az ehmlt évben csak a buza és sertés exportunknál 40—50 millió hiány mutatkozott. Ezt a folyót év sem ütötte helyre. Marhatenyésztésünk sem mutathat fel kedvezőbb eredményt. Kivitelünk csökkent ez irányban is. Oriási meg mind egy sertesvesz pusztítása is, mert egy év alatt 514000 állat esett bele s ezek közül nem kevesebb, mint 300000 hullott el. Hány milliónyi kár ez! A sertesvesz a legköbbsz gazdának és kereskedőknek csak fokozta a válságos évek megpróbáltatásait. A baj végighúzódtó mar az egész országon, s orvossságot meg eddig nem sikerült föltalálni.

Ilyen szomorú jelenségekkel találkoztunk egyébként az ipar és kereskedelem terén is. A csökkent gabonakivétel megapasztotta a kereskedelem forgó tőkéjét. Az előállított gyári, ipari termékek nagy része raktáron maradt, vagy oriasi közzézáttal kerül piacra.

A szegény ember etele meggráuglt, a kisgazdák nem tudnak pénzhez jutni, mert a magas buza-árak dacára sines eladni valójuk. A vásárlási kedv tehát csak a leg-rosszabbra szorult. A kamatláb emelkedése és a vállalkozó kedv esökensése sok egzisztenciát télt tönkre és vidéki kereskedőknek csak nehezen bírájk magukat feltartani. Sokan pedig beszüntették a fizetéseiket a rossz inkassó miatt.

Dőlhöngyen ilyenek voltak az év gazdasági viszonyai, csupa kedvezőtlen, szomorú körülmény, mely azonban, sajnos, hiszen visszatérintözté az év lefolyását. A magyar közzézáttal minden ága megindította ezt a két utóbbi esztendő, amelyet mindenki a súlyos korszakok közé fog sorolni. De most az új év küszöbén állunk, elvezögtük a számadást, nézzünk tehát bizalommal a jövőbe, mely talán jobb lesz, mert jobbnak kell lennie, sokkal jobbnak.

UJDONSÁGOK

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket az előfizetés megújítására és a hátralékok beküldésére.

Olvasóinkhoz! Miután lapunk ez évi III-ik negyede nov. 15-én már lejárt, tehát ez alkalomból kérjük igen tisztelet helybeli, de különösen vidéki t. olvasóinkat és előfizetőinket az előfizetés megújítására és a hátralékok pontos beküldésére, nehogy a szétküldésnél fennakadás történjék.

A kedves munkatársainknak s olvasóközönségünknek kedves és boldog ünnepeket kívánunk. Szerk.

szított karcsónyfa apró, kis gyertyafénye, ha csak akkora volt is, mint a Bogárn Mihály kis uija. A szülök boldog részese szította a csokly gyertyalángokat olyan forró tűzzé, amilyen forró szeretettel szülök csak környözi képesek egyetlen gyermeküköt. Azóta egy teljes év mulott el, három-százhatvanöt nap Bogárn Mihály fejlejtésselü boldog családi történetében. A gyermekei szerettel boldog lángját a szülök kebelében egy fájdalom érzés váltja fel az ide. Csillagó karcsónyfa helyett ma csak egy parányi sirhant jut nekik odakünn a sívár temetőben. E szomorú hely egyik felreész zugában alszva örök álmat az az ártatlan teremtés, kik meg egy rövid év előtt hálványozásig rájngó szeretettel halmozták el a bánatos szülök. A kötelezettségtől rendőre ez a keserü visszamelegzőzés oly fájdalommal hat, hogy alig tud magam uralkodni, s meggyorsítja léptel, mindegy felmelegíteni akarván fázó tagait, melyek a nagy hidegtől a megdermedéshez közel állanak.

A kód ezalatt egyre sűröbb pártában szövi be magát az éjszakai sötétségbe, mindent láthatatlanná téve a szemlölő előtt. Még ha hang is oylan sajátságos tompánknk tünik fel, ha ugyan hangnak mondható az a granus nesz, mi a hídó vaskorlátja mellöl ide hallatszik. Bogárn Mihály figyelmessé lesz a szokatlan zajra, s mintha valami belső sugallat intené, a köteletség tudására ehred. Mintha látná, hogy a híd alszva vaskorlátjánál egy sötét alak ideges mozdulatokat tennö. Arra tart, s midön egészen odáér, egy igénytelen külsejü sovány nőt lát maga előtt, aki granus viselkedésével mindjárt elárulja, hogy nem leli a

helyét. A nehez téli kendő alól kifejezőstelése az a tekintet, mintha sokat, nagyon sokat akarna mondani a hatóság emberének. A sors vezéget viszonyságai által küzdött életnek egy szomorú képével találja magát szemben Bogárn Mihály, a mint a né karját köztül tarka gyermekpólyát pillant meg. Az elszánt nöszemlék göröcsében szorítja keblére a kisdólet, miközben tolvajsgó tekintével a nagy folyón uszálok hatalmas jégtáblákra bámul. Aztán mintha sötét terevöl hirtelen megszönyödnék, hirtelen gyermekeire tereli tekintetét, mintogy anócsát egy viztalást várva állott . . . Az ártatlan anyaság egy fájdalomra szív hangokat hallat ugyan kebléről, amit a szerencsétlen nő vértáznak vesz. Rossz jönek, biztató jelek tekintni ezt, szönyvü szándéka végrehajtására. A rendőrnök alapos aggodalmal támadnak, hogy ez az asszony vezéget szándéka elkövetésével aligha késik sokáig, s így azon van, hogy a nőt kellő ügyességgel elvonja a híd veszedelmes korlátjától. Ahban a pillanatban az életet nő esedékl hangja szöval meg:

— Az égé kérem . . .

Valosínüleg az igaztatástól esulnik meg remegő hangja, miközben hirtelen elhatározással bontja ki kendője alól a gyermeket és a rendőre fele nyujtja. Bogárn Mihály önkéntlenül tárja ki karját a kis ártatlanság felé, de ezzel egyttal bilinesz rák azokra. Neues esedéket végrehajtásán gátolja meg ez a bilinesz a kötelesegtudó rendőrt! A sorsüldözött nő el az alkalommal. Semmi sikoly, semmi jajkiáltás, meg csak egy

puszta buszosság sem lelben el az öngyilkos ajkáról. Csak egy tompa zuhanást követő zaj hallatszik fel a hidra, amit jégtáblák surlódása idez elő . . .

Bogárn Mihály a hídrol hosszasban nézi, keserü tekintetével az áldozatot a Duna felszínén, de nem akad rá. Aztán a hátrahagyottat veszi szemügyre. Oda viszi a gázlampa alá, hogy a légszűzfény lángjánál jobban láthassa. A gyermek arcát nem veheti ki tisztán, mert az gyermek van burkolva, hogy a csipős hideg ne érje oly könnyen. A szegényes pólya nyílásban azonban egy apró papírseleltre akad; ez a pár szó van rajta:

„A jó emberek ottalmába. Egy szerencsétlen anya.” Bogárn Mihály pedig jó ember.

Hajnaldók. Az idő négy órára jár és Bogárn Mihályt más váltja fel a szövalatban. Mikor azt észleli töve egyik társa, előbb bemegy a hivatalba jelentést tenni, mert „esete” volt az éjél. A „corpus delicti” azonban a világrét sem hagyja az örszobában. Annak már csak jobb helye lesz o nála otthon. Odahaza meggyujtja mind a két lámpáját, karcsónyfa helyett, mert hisz nem készülték.

— No de majd jövőre, ha az Isten éltet — mondja rá a felesége . . .

Karácsony. E hó 25-én vagyis vasárnap ünnepe a kath. egyház Megváltónak születésének emlékét. Ős-zsíleink gyászos bukása után a fenyegetés és az isteni jószág egyszerre hangzik el; a harag lángjainak közepette a könyörtelű, virgostóló fénye eszámlik. Augusztus eszázár parancsot ad ki, — hogy bírósáma lakosait megszámlálja, — miszerint mindenki oda menjen beírni magát, honan származott, Boldogságos Szűz Mária Betlehembé megye és mert a szállások mind el vannak foglalva, így istállóba vonja meg magát az idő zordságon elől. És itt a barnok lakhelyén született a béke és szeretet földjéde, az emberiség reménye a négyezer évig tartó várakozás telje, a világ üdvözítője: Jézus Krisztus, 1898 év telt el azóta. Erkölessi és polgári tekintetben átalakult a világ. A hálattel emberi nem az Ő születését a legnagyobb szerű és legfontosabb eseménynek fogja vallani. Szent Agoston mondja: „Mundum implens, in praesepio jaens.” A jászóban fekszik, de az egész világot betölti. Jézus születésének napja, hajdan a keleti egyházban víkerezszettel együt január 6-án ünnepelett. A nyugatiak azonban mindíg december 25-én ülték. E szokást a negyedik században a keleti egyház is elfogadta. Már a hatodik században szokás volt az, hogy a papok karácsonykor három misét végeztek: egyet éjfélok, mivel Ő-üvözítők éjjel született, egyet napfelkeltevel, mivel a kis det Jézust akkor üdvözölték a pásztorok, és egyet fényes nappal, mert a világ világossága fényt árasztott a lelkek sötét világára. Szent Karácsony! mily fűnséges gondolatokkal, mily nemes érzelmekek töltöl el sziveinket. Erzekek a szegénységben — gazdaságunkat, a nyomorban — virgastalásunkat, a szenvedésekben, — enyhüléseket az élet fáradalmaiban — megyógyvasukat minden eszellekedteinkben a sikert és áldást; ha read tekintünk, ha rolad elmékedünk örök jószágú Világ-Megváltónk!

Imem út adó. 1899-ik év kezdetével az adózó polgárok új adóval lesznek megterhelve, a menyibben az 1897. évben megalkotott betegápolási törvény új evől kezdve lép életbe. Tudjuk, hogy eddig a betegápolási költségeket maguk a közsegők fizették, ezental maga az állam fogja fizetni a ana 3 százalékos potadóból, melyet az egyenes állami adó után ívög kivetni az adózóka.

Uj lap vegyenyekben. Jövo évi január havában Zala-Egerszegre a varmegye székhelyén Csák Károly dr. szerkesztese alatt „Zalamegyei Hir-lap” ezimuel egy politikai és vegyes-tartalmu hetilap fog megjelöni.

Vonatkisiklás. December hó 13-án az Ukk felöl János-haza fele indulo tehervonat közel János-házhoz kiskiltöl. Okozta pedig a kiskislát az, hogy ezen vonalon a sinek esavarijai nagyon hi-bások voltak és bár e körülmenyre a mozdonyvezetők figyelmesztették, azzal, hogy e vonalrészen óvatosan haladjon, megis a vonat a megszokott erővel tette meg utját. Mig végre az utolsó kocsikét kereké eltorölt, a vonat a laza sineken kiskiltöl és azokból mintegy 200 esavart kiszört. Egyeb haj nem történt; esakigye a Tapolezára indulo vonat kénytelen volt addig Bobán vesztegelni, mig a vonalon a sineket rendbe hozták és így az utazó közönség csak az esti 9 órai vonattal érkezett Tapolezára.

Bucus. Mindazon jó ismerösöknek és barátoknak, akiköl áthelyeztetesem alkalmaival az idő rövidsege folytán személyesen bucsut nem vehetem, ezuton mondok szívelyes „Isten hozzád”-ot. — Szöke Andor.

Képes levelezölapok. Az ezredéves kiállítás alkalmából a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által kibocsátott képes levelezölapoknak teljes gyűjteménye a helybeli kir. posta és távirda hivatalnál megtekinetés végett kifüggesztetett. Ezen képes levelezölapok művészi kiállításuknál s posta portálval együtt 2 krnyi övére áruval fogva kiválóan alkalmasak arra, hogy a nagy különös azokat úgy általánosságban, mint egyes különös alkalmakkor pl. a közlegő ujevkor rövid közlemények, üdvözlöletek megírására használja. másrészt pedig ezen képes levelezölapok fogalomban hozatala, mivel azokra a magyar történelemből és néprajzi viseletekből vett képek vannak, a hazafias érzelmet fejlesztésére is hatna és feleslegessé teszi a rendszeren 7 és még több krajczárba kerülő idegen képes levelezölap használatát.

Életbe lépendő törvény. A czukor-, szesz- és sörfogyasztásra alkotott adótörvény 1898. évi január 1-én lép életbe. A pótdó aia ezésköték 1899. évi január hó 1-töl 3-ig irásban jelentendök be az illetékes pénzügyöri szakasznál.

Ipartársasok választása. A soproni kereskedelmi és iparkamara november hó 10-án tartott ülésében Zalamegye ipartársasába az 1898—1899. évekre rendes tagokul: Fangler Mihály kereskedő és Sipos János asztalos, — póttagokul pedig: Fischer László kereskedő és Julusz Jozsef könyvtörő, zala-egerszegi lakosok választotta meg.

Felhívjuk t. olvasónk figyelmét Kanitz Odón balassa-gyarmati gyögyszerész Anticulus Inkhullás, fejkorpa, kopaszodás elleni szer hirdetésére.

Köbor cigányok megrendszabályozása. Hiába a esendör, hiába a szabály- és belügyminiszteri rendelet a köbor cigányok megrendszabályozására. Azoknak a sátoros népeknek az ilyemni nem imponál. Ma itt ühöl csak a sátorfát, holnap már mas kelyen s átal fel egy órára is megtelepednek, azt megérzik azon a vidéken, mert holmi házübitor, aptó jószág mindig elutnok e fekte népséggel. Ha a esendör előklappa öket, akaratosskodnak, rinánokodnak, hogy így ártatlanok, úgy ártatlanok s hiába minden motozás, mert ritka dolog az, ha megtalják náluk a loptott jószágot. Ritka dolog, mert mikor a esendör közeéjk megy a loptott jószágot, akkorra már hegyen-völgyön túl van az élecsapat. A varmegyek érzék legjobban, hogy tenni kellene valami erélyes intézkedést, hogy e népség állandó letelepülésre kényszerítessék, mivel a közigazgatásnak ad így legtoább dolgot. Borsodvarmegye tette meg első lépést a vándor cigányok megrendszabályozására. Kögyülésében ugyanis elhatározta, hogy feliratöl intéz a képviselöhöz, tegyen oly erélyes intézkedéseket, melyek véget vetnek e köbor cigányok gazdálkodásának. Borsodvarmegye a feliratöl pártolás végett megküldötte Zalamegyének is.

Irodalom.

Az Ország-Világ karácsonyi ajándéka. A mai postával egy pompás kiállítású diszunknak kaptunk, a melyben legjelesebb költörök és írörök dolgozatait találuk. A könyv ezime „Almanach” és alatta olvasható ez a pár szó, „az Ország-Világ karácsonyi ajándéka.” A kötet tartalma a következők: Abrányi Emil: föltámadás. Szomaházi István: Két novella. Horthy Béla: Petöfi szerelme. Feleki Sándor: Egy szó. Tábori Robert: A szökös. Szilágyi Ceza: A vadudak. Jakab Ödön: Hentemre. Vértessy Gyula: Három esök. Pásztor Apárd: Prometheus. Krudy Gyula: A kisérlet. Buday László: A profeta. Várady Antal: Holt levelek. Földi Márton: Az Operettelek hásság Dr. Falk Zsigmond: Madrid. Zeneművek Ögyektől. Lipott Antalól, Goll jánosól, Kérig Gyulától. Erney Jozsefötöl és Gál Ferenczötöl. Zenkivül a könyvet számos szép illusztráció díszíti. És ezt a könyvet az az újság adja ajándékká, a mely hetöl-hetre versekkel, novellákkal és aktuális szép képekkel telt számat ad olvasónak. Azért is nincs a magyar irodalomban újság, mely jobban megérdemelne a közönség támogatását mint az Ország-Világ, melynek előfizetési árát oly kis összegben állapították meg, hogy arra minden polgári család előfizethessen. A ki most egy negyed évre 2-frttal előfizet, az ápriliusig kapja a loptott és annak megküldök karácsonyi ajándékul az Almanachot is, melynek rejtvény, pályázata is van és a rejtvény megfejtök között egy képes levelezölap albumot és 2 diszunkat sorrolnak ki. Az előfizetési pénzeket az Ország-Világ kiadóhivatalába (V, hold utca 7.) kell küldeni.

Magyar gazda ezim alatt nem régeiben indított meg Kovács Béla nevű gazdasági szakör egy havonta egyszer megjelenő gyakorlati irányú gazdasági folyoiratot, melynek esékely előfizetési ára évente 2 frt. Annyi jó tanácsot, annyi hasznos dolgot tartalmaz ez a lap, hogy annak egy gazda asztalöröl sem volna szabad hiányoznia, mert esékely előfizetési árát jó tanácsavál sokszorososan megfizetni előfizetési pénzek a kiadóhivatalba Vitéz A. könyvkereskedésre Kassára küldendök.

How lehetjük jövedelmözöbber stertényesztésünket? A mezei gazdálkodásnak egyik igen fontos s jányráményes időben talán a legjövödelmezöbber ág a stertényesztés. Mióta azonban a nagyvárosok, husszükégek folytonosan fokozódik, a stertényesztés terén is kezd új irány letelünni, kezdik nevezetesen az angol tisztavérben, részint keresztörzöbberben részült kultúrteszöketéket mindkiterjedtebben tenyészteni. Ezek a stertések örásí szaporasztókkal (ente 15—20 malacozt nevelnek fel) s roppant gyors fejlődésükkel, helyes kezelés

mellét kétszertre, háromszorta nagyobb hasznöt hajtunk a magyar stertészeknél. Ezt a helyes kezelési és tenyészési módot azonban mindedig nem igen sajtálhatta el a magyar gazda, mert nem volt homnt. Most azonban — miként értesülünk — Kovács Béla a kassai m. kir. gárdasági tanítözet igazgatója egy 80 ivre terjedő munkát ír, mely most van sajtó alatt s mely a külföldi stertészek Magyarországon való tenyésztesével s az eddig e terén elért eredményekkel igen behatóan foglalkozik s így nélkülözhetetlen kezökörny minden stertényesztöknek, különösen pedig azoknak, kik angol stertések tenyésztesével foglalkoznak vagy foglalkozni szándékoznak. Ara 3 frt. Megrendelhető szerzőnél vagy Vitéz A. könyvkereskedésben Kassán.

Nyiltter.*

Kérdezzük meg a háziorvost!

KRONDORFI
SAVANYUVIZ

Legkitünöbber
ASZTALI VIZ
és mint
GYÖGYITAL
minden
hurutos bántalmaknál
legjobban ajánlva.

Kapható: **FUSZ F. Nándor és ARNSTEIN Benő**
czégeknel.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik szegény, megboldogult feleségem halála alkalmával szeretetük és részvételük által mély fájdalomban osztoztak, forró köszönetet mondok.

L.-Ujtala, 1898. decz. 20.

Tisztelettel
Bartha Lajos.

* Az e rovataban közöltékért nem vállal felelösséget a szerk.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csáktornya.		A.-Lendva-Z.-Egerszeg.	
Indul:		Indul:	
7 óra 41 p.-kor d. e.		6 óra 55 p.-kor d. e.	
8 „ 44 „ este.		5 „ 40 „ d. u.	
Erkezik:		Erkezik:	
6 óra 55 p.-kor d. e.		7 óra 41 p.-kor d. e.	
5 „ 40 „ d. u.		8 „ 44 „ este.	

Budapesti gabonaárak.

	mm.-kint		mm.-kint
Zab . . .	9.04-9.06	Fehér bab . . .	5.75
Buza . . .	5.65-5.70	Sárga . . .	4.25
Rozs . . .	7.65-7.70	Vegyes . . .	4.00
Kukorica . . .	5.40-5.45	Lenmag . . .	8.00
Árpa . . .	5.50-5.65	Bikköny . . .	4.50

Németül szerkesztö.

Felöth Mihály.

Laptulajdonos: Balkányi Ernö.

